

Lola_Odusoga_Ajankohtainen_kakkonen_2105 1996

00:00-00:06

Miss Universum -kisa olisi vielä jatkunut. Niin missä vaiheessa sinulta olisi mennyt kisahermo ja olisit neniin tätä sinun kuuluisaa huonetoiveriasi, joka oli Jamaikalta ja piti tunnelmaa yllä ja omalla erikoisella tavallaan? No, se oli kyllä. Päivää ennen kilpailusta tilanne oli kaikkein pahimmillaan.

00:06-00:15

Ja siinä vaiheessa tuli semmoinen tie, että mä menin meikkaamaan ihan toisen huoneeseen, että mä en kestänyt tosiaan olla siinä huoneeseen. Kuinka monelta kanssakilpailijoita itse asiassa meni hermo kisojen aikana? No ei sinänsä monelta. Jos se oli hiukan raskasta, niin ne välillä itkeskeli siellä ja soitti kotiin, että mä haluan tulla nyt kotiin ja mä en jaks enää harjoitella ja tämmöistä. Mutta ei niillä siis sinänsä mennyt hermo, että se oli aika mukavaa.

00:15-00:19

Tai siis mukavaa kaikille se kilpailu, että sen takia ei mennyt hermo, että se olisi ollut inhottavaa. Kuinka suuri osa tuolla tasolla menestymisestä on sitä, että on sitä psykologista sodankäyntitaitoa? No kyllähän siinä täytyy olla aika hyvä psykologia, koska se on koko ajan sitä, että mennään paikasta paikkaan eikä ehdi. Ja jotkut tytöt, jotka niillä menee ehkä pari tuntia siihen, että ne laittaa itseäsi valmiiksi, niin aina ei ehdi tekemään sitä.

00:20-00:32

Meillä voi olla puoli tuntia aikaa, että pitää saada meikki-hiukset kuntoon, vaatteet vaihdettua, käydä suihkussa, jos tarvii. Kyllä siihen tarvii vähän psyykkistä voimaakin, että kestää sen kaiken. Osa tuolta psykologista sodankäyntiä taisi olla sekin, että esimerkiksi täällä kotimaassa jotkut lehdet etusivuillaan ilmoittivat, että Lolan reiden koko 53 senttiä. Minulla ei tässä mittanauhan valmiina, että oltaisiin katsottu, että onko se tosiaan näin

paljon. No, jos nyt ei mittailta kuitenkaan sitä ihan nyt.

00:32-00:36

Mutta miltä tuollainen tuntuu, että arvostellaan tosiaan ihan takapuolta, reisien kokoa. Mun mielestä on täysin älytöntä, että mennään mittaamaan jonkun jalkaa, koska sillä ei ole mitään tekemistä koko kilpailun kanssa, että kuinka monta senttiä sun jalassa on. Itse olet lähtenyt mallibisnekseen tai ainakin tuonne Mario Serousin mallitalliin jo 11 -vuotiaana.

00:36-00:37

Sinua on kehattu luonnollisuudesta, mutta kuinka paljon itse asiassa tuossa luonnollisuudessa on sellaista raudanlujaa ammattitaitoa? No, en mä tiedä ammattitaidosta, mun mielestä mä oon ollut samanlainen aina, niin en mä tiedä, ehkä se on sit ollut ammattitaito pienestä asti, en mä uskalla sanoa.

00:37-00:42

Mitkä itse arvioisit omiksi vahvuudeksi, mitkä ovat olleet ne menestystekijät tähän mennessä?

No, ainakin mulla on se lavaesiintyminen ja semmonen, että mä saan ehkä yleisön hiukan itseni puolelle, ja mun mielestä mun luonne on ollut semmonen, mikä on vaikuttanut positiivisesti ihmisiin. Mutta jos aikoo pitkään jatkaa tuolla alalla, etenkin noissa kansainvälisissä ympyröissä, niin täytyykö olla sellainen treenattu kauneuskone?

00:42-00:48

Ei, ei täydy. No, mistä syystä sitten moni valmiiksi kaunis tyttö suostuu tämmöiseen lääketieteelliseen viimeistelyyn? No, mä juttelin monien tyttöjen kanssa ja kysyin just sitä, että mikä siinä on, että ihmiset suostuu siihen. He sanoivat, että heidän mielestä on ihanaa, että jos ihminen on kaunis, mutta he ei pistä pahakseen, että jos voi olla vielä kauniimpi.

00:48-00:54

No, mitkä olivat sellaiset räikeimmät tapaukset, mihin törmäsit Miss Universum -kisojen aikana? No tota, siellä oli ainoastaan yksi semmonen lähes kokonaan tehty tyttö. Mitä tarkoittaa kokonaan tehty, mitä kaikki oli korjailtu? Hänellä

oli korjattu korvat, nenä, hampaat, huulet. Sitten tästä leunalta.

00:54-00:56

Sitten hänellä oli poistettu kaksi kylkiluuta, tehty rasvaimu vyötarolle ja sitten reisiin ja takapuoleen. No, siinä ei enää taida paljon olla alkuperäistä jäljellä. No ei ehkä hirveästi.

Olisitko itse valmis johonkin tuollaiseen korjailuun, jos bisnes niin vaatisi? En.

00:56-01:01

Mutta hampaat valkasit kuulemma kuitenkin ennen lähtöä, ainakin lehdissä kirjoitettiin. No, se oli semmonen tavallinen putsaus, mitä nyt yleensäkin ihmisillä tehdään, mutta valkaisin kuitenkin. Oletko Lola nyt tahtomattasi joutunut Suomessa jonkunlaiseksi suvaitsevaisuuden mittariksi taikka esitaistelijaksi? No, en mun mielestä tahtomattani.

01:01-01:05

Kyllähän mä oon sitä aina halunnut, sen takia mä varmaan alunperin lähdin mukaankin. Mä tiesin, että siitä tulee olemaan jotain semmoista. Kyllä mä oon siihen ihan valmistautunut ja ihan

mielellään lähden siihen. Millä lailla psyykkasit itseäsi nimenomaan olemaan tuollaisessa roolissa värillisenä missinä?

04:01-04:14

No, en mä oikeastaan mitenkään itseäni psyykannut, pitää vaan olla oma itsensä koko ajan, että ei se siihen vaikuta. Sä oot vähän erilainen, sä oot ehkä enemmän huomioon, ehkä enemmän positiivista, enemmän negatiivista, mutta mun mielestä mä en oo saanut ku positiivista huomiota.

04:14-04:36

Tää on ollut ihan kiva, ja mä voin valittaa kisojen aikana. Lehtikirjoituksesta ainakin pystyi vähän päättelemään, että jonkin verran sinun on ehkä sattunut, mutta kuitenkin sinun lähettämisesi missikisoihin ulkomaille ja et ole kauhean suomalaisen näköinen. No, siinä muutaman kerran joku siitä sanoi, että sähän et vaikuta kauhean suomalaiselta, että mistä sun vanhemmat on.

04:37-04:56

Koska nehän on tottunut näihin prototyyppeihin. Siniset silmät, sitten ihan blonditukka ja vaaleaiho. Mutta ei se sinänsä vaikuttanut, koska siellä oli paljon tyttöjä muun muassa Englannista, joka oli kans, hänen isä oli musta. Ja sitten siellä oli joltain saarivaltioita, joissa on yleensä vallan tummia ihmisiä, niin sieltä oli jotain vaaleatukkaisia ja tämmösiä.

04:56-05:08

Sinänsä se hävis sinne joukkoon ihan kokonaan. Niin kuin esimerkiksi tämä keimansaarten tyttö, jolla on itse asiassa myös suomalainen äiti, joka näytti erittäin tällaiselta prototyyppisuomalaistytöltä. Varmasti erikoisuus, sitten sitten siellä omassa maassaan.

05:09-05:23

No, hiukan ehkä. Miten Lola, arvioit, voiko elämäsi olla enää tämän jälkeen entisenlaista? No, ei se varmaan entisenlaista tule koskaan olemaan, mutta mä uskon, että se huonompaan suuntaan menee. Kiitos haastattelusta, kiitos.